

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

У сучасних умовах конкурентоспроможність підприємства на зовнішньому і внутрішньому ринках значною мірою залежить від здатності генерувати і впроваджувати у відтворювальний процес інновації, тобто здійснювати інноваційну діяльність. Основною умовою розвитку інноваційної діяльності підприємств є наявність і функціонування ефективної системи фінансового забезпечення.

Метою роботи є дослідження напрямків фінансового забезпечення інноваційної діяльності підприємств Луганської області.

Основними формами фінансового забезпечення інноваційної діяльності підприємств є: кошти державного та місцевих бюджетів, власні кошти позабюджетних фондів та фінансово-кредитних установ, власні або позикові кошти підприємств, кошти фізичних і юридичних осіб [1].

Аналіз структури фінансового забезпечення Луганської області свідчить про суттєві коливання частки джерел фінансування за роками (рис.1).

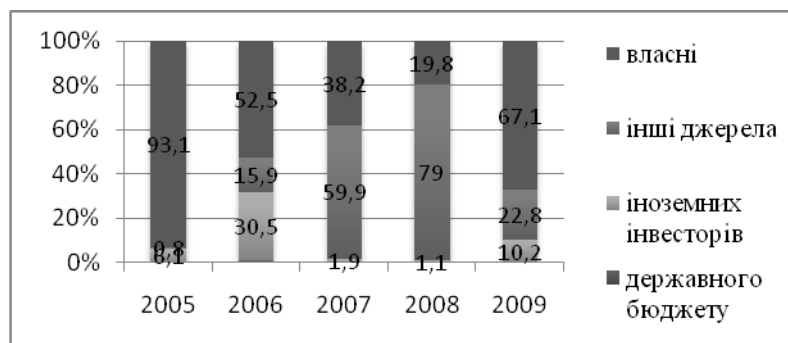

Рис. 1.- Структура джерел фінансування інноваційної діяльності Луганської області [1]

У 2005 р. фінансування інноваційної діяльності здійснювалось практично за рахунок власних коштів (93,1%), у 2006 р частка власних коштів знизилася до 52, 5%. У 2007 р та 2008 р. основним джерелом фінансування були кредитні ресурси і кошти позабюджетних фондів (59,9% і 79%), в 2009 році більша частина припадає на самофінансування (67,1%). Бюджетні кошти на розвиток інноваційної діяльності виділялися лише в 2006 р. (1%). Кошти іноземних інвесторів у 2005 р становили 6,1%, у 2006 р. їх частка збільшилася до 30,5%, в 2007 р. і 2008 р фінансування за рахунок цього джерела практично не здійснювалося через вплив світової фінансової кризи. У 2009 р частка іноземних вкладень зросла до 10,2%.

Можна констатувати такий факт, як відсутність коштів, які виділяються з місцевих бюджетів для фінансування інноваційної діяльності підприємств Луганської області за 2005-2009 р.р., що можливо тільки в умовах відсутності стратегічної регіональної програми інноваційного розвитку області. Проте для більшості країн Західної Європи і США характерно приблизно рівний розподіл фінансових ресурсів між державним та приватним капіталом. В той же час спостерігається збільшення коштів з інших джерел, що свідчить про збільшення обсягів банківського кредитування та використання коштів позабюджетних фондів.

Для створення сприятливих умов функціонування системи фінансового забезпечення інноваційної діяльності необхідно здійснити ряд заходів з метою [3]: 1) посилення державної підтримки інноваційної діяльності удосконалити нормативно-правове забезпечення, визначити граничний обсяг бюджетних коштів для фінансування інноваційної діяльності, створити спеціальні державні фонди фінансування інноваційних програм з метою покриття інноваційних ризиків; 2) розширення позабюджетного фінансування здійснити розробку спеціальних програм довгострокового кредитування підприємств, які займаються інвестиційно-інноваційною діяльністю, створити мережі венчурних та інноваційних фондів як центрів ризикового кредитування, розробити дієвий механізм залучення коштів населення.

Список літератури: 1. Закон України «Про інвестиційну діяльність»//Document HTML.– <http://zakon.rada.gov.ua>. 2. Офіційна сторінка Головного управління статистики У Луганській області// Document HTML. – <http://www.lugastat.lg.ua>. 3. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних виклик (проект)// Document HTML. – <http://kno.rada.gov.ua>

МИКЛОШ ЧИСАРИК, ст.викл. Мішкольцьського університету (Угорщина)

Н.П. ТКАЧОВА, аспір., НТУ «ХП»

КОНКУРЕНТНІ ПЕРЕВАГИ ЯК БАЗА ІННОВАЦІЙНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

Поняття конкурентоспроможності як основи конкурентної переваги в науковій літературі до цих пір залишається таким, що не визначено не лише з точки зору управління нею, але і в загально концептуальному плані. У наслідок цього, розробка питань управління конкурентоспроможністю підприємства зажадала попереднього формулювання цього терміну, що у свою чергу, було досягнуто на основі систематизації понять і категорій в рамках теорії конкуренції і конкурентоспроможності, а також структуризації і класифікації понять конкурентоспроможності різних об'єктів управління. В результаті проведеного аналізу була сформована наступна система понять і видів конкурентоспроможності з точки зору багаторівневого ієрархічного підходу (див.табл.1).

Інноваційна конкурентоспроможність показує наскільки стратегія, політика і поточна діяльність господарюючого суб'єкта (підприємства, організації, органу управління, регіону і так далі) відповідає світовим тенденціям розвитку, наскільки він здатний створити собі достатньо надійний заділ розвитку на майбутнє. При цьому використовувані для підвищення інноваційної конкурентоспроможності новини можуть бути різних видів: технологічні, виробничі, організаційні, соціальні і так далі залежно від переслідуваних цілей. Конкурентні переваги в промислових підприємств виявляються, в основному, в